

Gospoda pravita tudi v svojem odgovoru, da se je knjige, meseca oktobra dotiskane razprodalo skoro čez 2000 iztisov. V kake šole so ti iztisi romali, ne vem, vendar pa smem z neko izvestnostjo trditi, da ne samo v tri- in večrazredne, ampak tudi v eno- in dvorazredne ljudske šole. Knjiga se tedaj rabi in se bode rabila tudi v šolah, kder ste drugo in tretje šolsko leto zjedinjeni v enem oddelku, s kratka: knjige se poslužujejo in se bodo posluževali tudi tretjeletniki. — Nastane vprašanje, ali jim tudi zadostuje? —

Kar se tiče berilne snovi — jaz govorim tu le o snovi, ker sem tudi v svojej oceni v prvi vrsti gledé snovi imenoval berilo pomanjkljivo — merodajne so zahteve učnih načrtov iz nazornega nauka. Ako primerjamo te zahteve za posamezna šolska leta v naših primorskih načrtih (v kranjskih — se vé — ne morem o njih govoriti, ker jih ni), najdemo, da se v eno- in drugorazrednih šolah (da, celó tudi v trirazrednih) za drugo in za tretje šolsko leto predpisuje **práv ista** nazorna tvarina kakor za drugo šolsko leto v večrazrednih ljudskih šolah. — Iz tega smemo in moramo sklepati, da je berilo — rabljivo v drugem šolskem letu na večrazrednih šolah — isto takó rabljivo tudi v drugem in tretjem šolskem letu na eno- in dvorazrednih ljudskih šolah.

Práv do istega posledka dospemo tudi gledé slovniškega dela. Primerjeva je učno snov iz jezikovega pouka predpisano v kranjskih učnih načrtih za drugo leto tri- in večrazrednih šol z óno za drugo in tretje šolsko leto na (razdeljenih) eno- in na dvorazrednih šolah ne najdem nobene razlike. Knjiga tedaj po svojem berilu in slovniči namenjena in zadostujoča za drugo šolsko leto na tri- in večrazrednih šolah zadostuje popolnoma tudi drugemu in tretjemu šolskemu letu na eno- in dvorazrednih ljudskih šolah.

Ako torej gospoda tovariša — posrednje ali neposrednje — trdita, da je njijno „Prvo berilo in slovnič“ namenjeno in popolnoma rabljivo*) za drugo šolsko leto, morata iz práv navedenih vzrokov tudi pritrditi, da je njijna knjiga — izrečno namenjena ali namenjena — rabljiva tudi za drugo in tretje šolsko leto eno- in dvorazrednih ljudskih šol. Iz tega pa sledí, da je bil moj dostavek „oziroma 3. leto“ v oceni popolnoma na mestu, in jaz práv ne vem, zakaj se gospoda tovariša na njem spotikata.

O „izrečnej“ namembi berila za 2. šolsko leto ne najdem jaz v „Predgovoru“ ničesar. Tam se sicer glasi: „Slovnič obseza ob kratkem vso tvarino po učnem redu za drugo šolsko leto“, vendar se pa dá, kakor se iz prešnjega razvidi, to še drugače tolmačiti nego želita gospoda tovariša.

Kar se pa tiče izraza „učni red“ za nemški „Lehrplan“, mislim, da nam bolje ugaja „učni načrt“ ali po Cigaleji „učni črtež“. „Učni red“ oznamuje bolj zunanji red pri pouku — red, ki sledí iz določeb učnega načrta, ter se navadno ustanavlja za čas enega tedna. Nemci imenujú ta „učni red“ „Lektionsplan (Stundeneinteilung)“.

(Dalje prih.)

Knjiga Slovénka

^v
XIX. veku.

Jožef vitez Jakomini r. na Vipavskem (pri sv. Danielu) 9. okt. 1755, je v Rimu l. 1779 pryo, in l. 1829 pri Novicerkvi na Štajarskem drugo novo mašo pel,

*) Jaz te popolne rabljivosti za naše primorske ljudske šole še sedaj ne priznavam iz vzrokov navedenih v oceni, o čimer še pozneje govorim.

Ocenj.

ter ondi dekan u. 28. marc. 1830. — Spisal je: Keršanskiga nauka razlaganje I. II. bukve. V Ljubljani 1801. Molitev verniga kristjana. V Celji 1820. Razlaganje sv. maše. V Celji 1823. O tem razlaganju sv. maše piše Slomšek, ki to naznanja v Novicah 1846 str. 143, v Drobntinah l. 1855 str. 1—30. Primeri tudi Jezičn. XXII str. 76.

Juri Alič r. v Poljanah na gornjem Kranjskem 23. marc. 1779, dekan v Gornjem Gradu, nato viši šolski nadzornik Lavantinske škofije, potem dekan na Vidmu za Savo, naposled čestni kanonik in nadžupnik v Laškem, u. 24. okt. 1845. „Priden in učen Slovec, ki je na viši povelje šolske bukvice poslovenil, de se po eni strani nemško, po drugi pa slovensko bere, in takó iz slovenskiga lahko nemško uči, pa tudi nemško, ki se bere, lahko razumi,“ spričuje Slomšek v Novicah l. 1846 str. 139. — Njegov utegne poleg drugih biti: Majhini Katekismus z' Prašanjami ino Odgovormi za Otročiče v' cesarskih kraljevih Deželah. Prenešen na visoko Zapovd iz nemškiga na slovenski Jezik v' Gradcu 1830. 8 (brez stranic). Kienreih. Der kleine Katechismus etc. To je isti Georg Alič, dekan škofije Labodske, čegar dokaj bogato zbirko slovenskih besed in prislovic je g. Jos. Drobnič s svojimi predragimi pristavki poslal vredništvu nemško-slovenskega slovarja (Gl. Cigale.. Vorwort str. VII). —

Andrej Gutman r. 25. nov. 1784 v vasi Žetinci blizo Radgone, šolal se v Mariboru in Gradcu, mašnik l. 1811, služboval na več krajih, poznej v Soboti, pri sv. Jakobu v Slovenskih Goricah, živel v nadzirovanem pokoju v Gradcu, u. 10. jul. 1850 v župniji Ratten nad Borovo. „Imel je ostropikajoč jezik . . piše o njem I. Macun (Knjiž. Zgod. 1883 str. 77—80) . . spisoval je v čisti (?) slovenščini troje molitvice: Jezus moje želje (Glej Drobntince 1850 str. 228—9 pesem: Jezus, mojo poželjenje, — Moj edini ljublenik! — Ti si moje vso življenje, — Dobrotliv odrešenik itd. — Po nemško Al. Šlör; poslovenil Gutman); Pobožnost sv. Alojzija; Angelj varuh (?) . . Bil je satiričnega duha, ter je napisal več takih pesmi, in poslovenil Lukijana . . Posebno pak je gotovo še ko župnik napisal knjigo: Novi vedež za smeh ino časkratenje Slovencom . . . Novi Vedež zagledal je prvi krat beli svet leta 1838, ne pak 1841 . . Tega leta, ako ne l. 1840. prišel je na svetlo „drugi poboljšani in povečani natis“ brez dodanega leta, obsegajoči 586 — 1. natis imel jih je 488 — kitic, od kojih gotovo polovica novih, in v jeziku kakor tudi v ukusu nekaj poboljšanih . . . Knjiga je razdeljena na četiri razdele: a) o zadržanju, b) o ženitvi za možke, c) o ženitvi za ženske, d) kaj se komu zgodi. Da se vsaj nekaj vidi Gutmanova pisava, evo nekoliko kitic: I. 1. nat. a. IV. 6. — b. IV. 10. — c. XI. 7. — a. XII. 8“ — ki pa niso istinito ponatisnjene; — kajti knjižica, ktera je meni na ogled, ima naslov:

Novi Vedež za smeh ino časkratenje Slovencom. Drugi pobolšan ino povečani natis. V Gradcu natisnjeno z Tancerovimi pismencami (brez letnice) 12. str. 96. Zapopadek — v štirih delih — vsak po dvanajst oddelkov — in v vsakem oddelku po dvanajst kitic (skupaj 596, ne 586) po štiri vrstice (2304), češ, nekake prislovice, in v ta namen je na drugi strani načelnega lista Opomin: „Z enega lonca (piskra) potegni velko numro, káke so na sredi; potle z drugega lonca potegni malo numro, kake so na strani, no tisto beri,“ — Zapopadek: Od zadržanja str. 1—24. Od ženitve za možke peršone 25—48. Od ženitve za ženske peršone 49—72. Kaj se keremí zgodí 73—96. Na knjižici, ki mi je na razpolaganje, je davno vže napisana letnica 1834, in jaz bi nasproti temu, kar piše Macun (str. 78), rajši verjel, da je vsaj prvi natis gotovo iz tega leta — sodeč po obliki njegovi in po osodi pisateljevi. Na primer o besedi in poeziji nektare kitice:

A. I. 1.

Tebe gdo če prav nakermi,
Tak mu hvale skažeš malo,
Kak boječi zájec germi,
Za počiveš no skrivalo.

B. I. 1.

Tvoja zákonska zavéza,
Hitro bo ti šla narázno;
Veš, da lepa tvoja Tréza,
Glavo má no mošnje prazno.

C. I. 1.

Ženka! ti pretežko čakaš,
Kak se vidi, na možá;
Zato glasno kokodakaš,
Kaki štor če hlače má.

D. XII. 10.

Skoro padeš dol iz bervi, —
Dnevov nanč ne bomo šтели;
Te pa v zemli dúgi červi,
Bodo tvoje laži sneli.

II. 2.

Ti si prav pobožna duša;
Lepo moliš: Oča naš!
Daj mi, naj ne pride suša,
V gút nikol, no v pintni glaž.

IV. 10.

Tvoji ženi vun stojijo,
Nóhti, kako klun od vrán;
Če se tisti v té spustijo,
Boš ko sveti Šebeštján.

IV. 11.

Tvoj se piše Zamudič:
Malogda se znajde v mesti;
No še te ga tam hudič,
Vlači blatnega po cesti.

11.

K smerti bo ti omedleval,
Tisti, kak za dušoj skače;
Zvon pa jasno bo popeval, —
Veš, za volo dobre plače.

XII. 8.

V cirkvi róke vun razpinjaš,
No se križaš dol po nósi;
Tam domá pa tak preklinjaš,
Da se lahko zemla trosi.

X. 8.

Neboš mogel dosti spati,
Poleg tvoje ti Margéte:
Bass ti bo igrala mati,
Prim pa bo se derlo dete.

VII. 2.

Tebe tam če sveti Duh,
Pred ženitvoj ne razsveti,
Tak en gerdi klapovuh,
Skoro pekel ti zanéti.

12.

Srečo zdaj povem ti sledno,
No še toto malo vredno:
Vogri bodo v Somboteli,
Tebi štrik okol' zapleli.

Jožef Lipoid r. l. 1786 v Mozirju, učil se v Mariboru in Gradcu, bogoslovja v Ljubljani, postal l. 1815 župnik v Rečici (Rečiški), kjer je u. l. 1855. „Bil je pesnik na glasu, ter je že za štajersko črno vojsko, koji je tudi sam pristopil za kapelana, napisal bramborvske pesmi, l. 1810 natisnene v Celju, pravi o njem L. Macun (Knjiž. Zgod. str. 86. 87). Napisal je kaj veliko pesmi, ki se v velikih šestih rokopisnih knjigah hranijo v hiši Lipoldovi v Mozirju; dva sta zvezka polna cerkvenih, četrte pak posvetnih pesem, in te pesmi, posebno pak flosarske in mnoge napitnice pojejo še se sedaj daleč okol itd.“ — Primeri vendar Drob. 1859 str. 94 ter obliko: Lipold Ročički!

a) Koroške ino Štajarske Pesme. . Na svetlo dal M. Ahacel. . imajo v v 2. in 3. natisu vže nekatere Lipoldove, in te so: Štajersko vino. Kmetija bogatija. Dobrovoljni kosci. Vesele ženjice. Gorski ovčar. Pravičen žold. Mladenčam. Mladim deklicam. Popotnica za sina.

b) Drob. tince od l. 1846 — 1856 na pr. 1846: Terice. Perice. 1849: Pesem za flosarje ali veslarje. 1850: Mati per zibelí. Verli mož. Neveste slovo. Zdravica svetlimu cesarju. Slovo mladenča ki na vojsko gre. Od begunov ino tobakarjev. Sedajni svet. Pjancam žganopivcam. Od komunistov. 1851: Otroci na paši. Možkemu spolu. 1854: Dekliška modrost. 1856: Venčanje. Na razgled bodi:

Kmetija bogatija.

1.

Nar bogatejši mož je kmet,
Naj ravn se čudno zdi;
Ker dostkrat nima za odšteč,
Za silo groše tri;
Veselje pa, kdor prav spozna,
Katerga kmet ima,
Verjemi, da sam spoznal boš:
On je prav bogat mož.

2.

Kraljevi grad se lisketa,
Od srebra in zlatá,
Kralj zlahtnih kamnov dost imá,
Kar hoče, se mu dá;
Na zlatim sedeži sedí,
Krog njega se blešči;
Alj misliš, da je kmet sromak,
Ker kralju ni enak?

3.

Prijatelj močno motiš se,
Ker ne premisliš prav;
Tud kmetič lih tak srečen je,
Če priden je in zdrav.
On svojo hiško preskerbi
Z potrebnimi rečmi,
In božjih darov je vesel,
Katire je prejel.

5.

Kralj godce, pevce si redi,
Da mu prepevajo;
Za kmeta jih pa Bog živi:
Po gojzdihi ptičke so.
Prav zgodaj njemu pojejo,
Budijo ga glasno;
In ker na polje delat gre,
Ga sprem'jo ptičice.

7.

Vsak priden kmet si perdobí
Potrebniga blaga;
Se lahko tiga veselí,
Kar njemu Stvarnik da.
Če glešta le sto belih kron,
Že bogat sluje on;
Alj kralj če lih milijone ma,
Le malo se pozna.

4.

Bolj ko zlato mu bliskečá
Romeno sončice;
Sreberni trak tud luna da
Skoz kmetno oknice.
Miljonov kapele se blišči
Mu v rosi juterni,
Krog hiše v žlahtnim cvetji vse
Ledince pisane.

6.

Na večer za kraljevi god
Sto tavžent lamp berli;
Alj kmetu, če ravn ni gospod,
Miljonov zvezd gori.
Prav sladko spanje njemu da
Tud terda slamica,
Alj kralj pogosto od skerbi
Na perji slabo spi.

8.

In kedar vmerjeta oba,
Se v prah poverneta,
Se kralj od kmeta ne pozna,
Le čednost tam velja.
Oh kako srečen kmetič je,
Ki greha varje se;
Če služi le Bogu lepo,
On kralj v nebesih bo.

Zdravica svetlimu cesarju.

1.

Bog ti živi nam cesarja
V lepim cveti mladiga,
Varha ino gospodarja
Naš'ga Franca Jožefa!
Franca ljubezniviga objeti
Bratje! Kdo iz serca ne želi
Toljko serčniga cesarja 'meti
Vsaki Avstrijan se veseli.
Kdorkolj si ti, zdravico pij,
Naj nam cesarja Bog živi!..

5.

Svetli cesar naj živijo!
Njim zdravica naj veljá,
Kjer naš jezik govorijo,
Kjer Slovenci so domá:
Štajarc, Krajnc, Koróšc, Slovaki,
Čeh, Primorc in Dalmatin,
Horvat, Polc, naj pije vsaki
Matere Slovenje sin!

Valentin Orožen r. 31. jan. 1808 v Št. Jurju pod Rifnikom, šolal se v Celju, Gradcu, Celovcu, Št. Andražu, postal mašnik 1835, učenec Slomšekov, pevec in pesnik, služil kaplan na mnogih mestih, bil duhoven pastir v Sjelah, naposled v Šmartinu na Dreti, od l. 1872 v pokoju, u. 4. maj. 1875 v Okonini pri Gornjem Gradu. — Nekatere pesmi njegove imajo

a) Pesme po Koroškim ino Stajarskem . . M. Ahacel . . l. 1833 . . na pr.: Spomlad (Sneg za to leto slovo je že vzel, — Hranil je starček svoj čamar vesel, — Zebca zapela —, Z parne zletela: — »Nis' me še mrazek ti vzel!« itd.).

b) Knjižica „Troje ljubeznivih otrok“ Slomškova: Očetova roka (Da zvezde na nebu igrajo — In luna se mlo smeji — Po stropu nebeškem migljajo — Očetova roka stori — str. 14 — itd.).

c) Drobttince l. 1846—1852 na pr. l. 1846: Veselje Štajerca. Božična pesem. Jezus Nazarenski. — l. 1848: Vse miní (Kje so moje rožice — Pisane in bele itd.) — l. 1851: Prilika. Ubožen premožen. Pesmi: Lavorik. Pesem peta pri žalostni Materi božji na staroj sveti gori v Srenskoj fari. Smilenje. Pesem peta pri novi maši G. Ant. Vereza v Pod-sredoj v l. 1846. — l. 1852: Moje želje (Rad bi tamkaj bil itd.). Lastavici za slovo (Merzli veter tebe žene itd.) —

d) Novice na pr. l. 1854 str. 176: Napitnica (To zlato vinsko kaplico — Zdaj ho-čemo popiti, — Zavezo staro bratovsko — Želimo ponoviti itd.). — l. 1865: Vojaški oče naš (Oče naš, Bog Gospodine itd.).

e) Val. Orožnovi Spisi. Zbral in priredil Mih. Lendovšek, vikar v Ptui. Založil in izdal Ignacij Orožen, korar v Mariboru. V Celovcu 1879. 12. XVI. str. 237. Nat. tiskarn. družb. sv. Mohora. — Val. Orožen. Črtice. — Del I: Pesni. Glasovi mo-jega srca. Različne. Cirkvene str. 1—90. — Del II: Mala pevka. Igrokaz u 5 de-janjih. Iz nemščine po Krišt. Schmidtovi: „Die kleine Lautenspielerin“ poslovenjen str. 91—216. — Del III: Različni spisi. Zlato tele. Ubožen premožen. Kdo hoče šnupati? — Ker so boljše pesmice njegove — večkrat ponatisnjene — sploh znane in se v ome-njeni knjigi lahko dobivajo, naj se kažete tu na primer le po Drobtt. l. 1851: Smilenje, in zlasti gledé opazke Lendovškove str. V. VI: „Slovan bil je z dušoj, s telom . . Li-terarno zedinjenje vseh Jugoslovanov, a pred vsem Slovencev in Hrvatov, veljalo mu je kot neobhodna potreba“, po Novic. l. 1865: Vojaški oče naš.

Smilenje.

1. Gospod moj Bog! oj kadar moje žile
Bo stresil enkrat mi mertvaški mraz;
In kadar smert poljubi moj obraz
Tačas naj sodbe Tvoje bodo mile! —	2. Bo moja duša rešena telesa,
Katiro jemle mi notrajni mir
Bo duh — pravice Tvoje spoznal vir,
Naj milost kaue 'z Tvojiga očesa!
3. Tačas bo sleparija vsa nehala
Lepota prava večno bo ostala
Nedolžna duša se v nebó dignila.	4. Očeta večniga veselje pila.
Prokleti greh, in vse ostudne želje!
Oh Jezus bodi srca mi veselje! —

Vojaški oče naš.

1. Oče naš, Bog Gospodine,
Ki z nebesne gor višine
Pravo vladaš dole sve,
Ki na zemljo blagor liješ
In za rate šibe viješ,
Čigar ime sveto je!	2. Daj v kraljestvo svoje slave
Dojti nam, če boj krvavi
Siloma potolče nas;
Jaki Bože, Ti nas vódi,
Volja Tvoja v vék se zgódi,
Jer smo Tvoji svaki čas!	3. Daj nam kruha — ne obilo
Samo le za tvrdo silo —
Za vojaške lake dni;
Zbriši nam zagrešne čine,
Tudi dušmanu krivine,
Ki če piti našo kri!
4. Verni dragoj domovini
Stati čemo slavski sini,
Kadar boja počí dan;
Ali zmagane psovati,
Drzno mor in rop iskati,
To skušnjavo tiraj v stran!	5. Oče! jači našo snago,
Kloni nam slovito zmago,
Reši nas od svakog zla!
Večni! Tebi se priznava
Vekovita čast in slava,
Amen, amen, slava sva!	

Janez Dragotin Šamperl r. 17. maj. 1815 na Gomili pri sv. Urbanu kraj Ptuja, v šoli bil v Mariboru in v Gradcu, ter je — dovršivši modroslovje — u. 21. avg. 1836. Spisal je:

a) Navuk v peldah. Lepe zgodbe in koristne povesti za otroke od P. Ilga Jaisa. Po predelani, popravljeni in pomnoženi Buchfelnarjevi zdači z nemškega poslovenil Janez Dragotin Šamperl. S kipom. V Gradcu, v zalogi F. Ferstlnove (J. L. Greiner) kni-garje 1836. 8. XII. 99.

b) Slovenija l. 1849 ima str. 320—325 nekaj njegovih pesmi, katerih je v rokopisu 27 prevzel pesniški prijatelj Stanko Vraz, ki je tudi ondi priobčil na pr. Zdihleji (Neprašaj neprašaj kaj mene mračí, — Kaj rožice z lica mi jemlje; — Neprašaj, zakaj jaz prečuvam noči, — Okó ob polnoči ne dremlje itd.); Luni (Lepa luna kak v tihoti — V nočnih meglah ti igraš itd.); Moje 20. leto (Že dvajsti je preteklo — Dobe moje zmladlet itd.). —

c) Cvetje slovenskiga pesništva.. I. Macun.. 1850 — ima na pr. pesem: Kreganje (Naj mi para pride le, — Naj mi pride k hrami! — Rajši v kerčmo kvartat gre, — Kak večerjat z nami itd.); Voznik (V neznani zdihujem siromak globočini, — V oklopih pretezkah po tleh se valim itd.). —

d) Novice priobčile so na pr. l. 1849: Kazavec ceste; l. 1850: Žirovnica (Hopsa hola tralajla! — Kak je gora visoka itd.); l. 1857: Pesem o suši leta 1834 itd. — Kaj več o pesniku glej: Knjiž. Zgod. Macun str. 88—90; Kres 1883 str. 45 itd. — Na primer bodi po Novicah l. 1849 (cf. v Novic. 1845: Razne pota — Rodoljub Ledinski):

Kazavec ceste.

1. K polni lajti.

Kod je k polni lajti cesta?
Sončni kjer bleši se kraj
Z Bogam 'z svojga skoči gnjezda,
V žitno polje se podaj:
Tam z lopato skerben bodi,
S plugam sèm in tamo hodi!

Odtod cesta v gumno pelja,
Z gumna pelje v lajto, v klét,
Če bo zmanjkala ti melja,
Imaš v mlini kaj zemlet, —
Tod se k polni lajti hodi,
Tod z lopato skerben bodi.

2. K denarjem.

Ktera pot pa k rajnsku pelje?
Očeš ti do rajnska prit',
Naj se ti ne vtoži dela,
Net ne hodi v kerčmo pit:
Če gredoč te žeja najde,
Naj pri čisti vodi prajde.

Pazi, da se ne sramuješ
Plesniviga krajcarja;
Krajcar trikrat če poštuješ,
Tak za plač ti grošek da:
Krajcarje če tak ediniš,
V kratkim celi rajnske gviníš.

3. K prazniku.

Kod pa naj ravnejši pelja
Pot k veselím prazniki?
V tjednu če se oistro dela
Brez nesreč in žalosti,
Tak v soboto na večar
Gre giban'ca na lopar.

Drugi den nas jarno zvoni
V cerkev k meši vabijo,
Ino gor k nebeškim troni
Svete pesme romajo;
Vsi se v praznik veselimo
In brez truda ga svetimo.

K siromaštvu.

Ktera pot sromaštvo kažeš?
Da zогibat' se ti znam.
Ti zогibat? Aj, kak lažeš!
Skoz pa te na sebi 'mam.
Kjer so kvarte, kjer je vino,
Tam živiš ti nad živino.

Idi 'z ene kerčme v drugo,
Kvartaj ino pij, stepuh!
V eni boš, da ne bo dugo,
Najšel en kanjer za kruh.
Tistiga na ramo vzemi,
Očenaš in pal'co premi!

Še en lonček bo v kanjeri;
Ko te žeja rada 'ma,
Studenec če najdeš, kateri
Čisto hladno vodo da,
Kó boš žejen, ne pozabi,
Ž njim enkrat vodé zagrabi.

Slomšek kot pedagog.

(Dalje.)

Slomšek je bil vzgledni pisatelj posebno pri spisovanji životopisov. Kako živo, veselo in ob enem poučljivo je Slomšek naslikal življenje slavnih domoljubov! Vsak životopis njegov obsega vse polno pedagogičnih nauk. Pred seboj imamo „Drobtinice“ l. 1862., v katerih najdemo vse polno spisov iz njegovega peresa. To so morebiti njegovi najboljši članki, kar jih je kdaj priobčil po svojem neprecenljivem letniku. Dozdeva se nam, kakor bi bila blaga duša njegova čutila, da so njegovi dnevi šteti. Zato je priobčil v tem letniku toliko temeljitih spisov, da obsegajo 132 strani; toliko njegovih spisov ne obsegajo nobene „Drobtinice“. Posebno znameniti so ti njegovi spisi: „Vaje cerkvene zgovornosti“. „Poduk za berače“. „Ogovor Slovencev“. „Graja nemškutarjev“.